

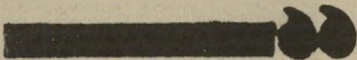
(המשך מעמוד 31)

שאוילי הם יתחלתו. היא נשבעת שהם לא מתחלחלים.

העובדה שהיא חברה ואהובה של צעיר כה-עור מעוררת סקרנות. אצלי היא מעוררת הערצה לפתיחות הבלתי-רגילה שיש לבחורה הזו, ששברה את המסורת והדיעות הקדומות, והביאה בחינה וב- התנהגותה הטבעית לכך, שגם הוריה, שהם ממוצא מרוקאי, יקבלו את אולסי בחיבה ולא יתחלחלו כלל לצעו עור. במדינה שמרנית כמו מדינת ישראל זה בהחלט בלתי-רגיל, למרות שאולסי הוא כוכב כדורסל. ותמי מספרת שהיא אפילו לא מתפעלת מהעובדה שמקבלים אותה ואת אולסי כמו שהם, מכיוון שמבחינתה העובדה שהוא צעיר, כפי שהיא מעדיפה לקרוא לו, אינה משחקת כל תפקיד. בשבילה הוא בן-אדם. לראות את תמי בן-עמי על המסלול זה לראות את הכוחנות הגדולה. לא מזמן צפתה בתצוגת-אופנה בהשתתפות דוגמניות מחו"ל. היא היתה הגדולה מכולן. כשהיא על הבימה היא אפופה בהילה של זוהר ומיסתורין. תמונותיה של תמי מקשטות בתי כולבו גדולים בחו"ל, ועמודים שלמים במגוינים חשור בים לאופנה. היא מרוויחה את השכר הגבוה ביותר בשוק הדוגמניות, והיא מכירה בערך עצמה. יחד עם זאת, נדמה לי, לא עלתה ההצלחה לראשה. היא נשארה לבבית ונחמדה כמו בתחילת ה' דרך, כאשר היתה מלכת המיס. הכרת

ההורים שלי עלו ממרוקו לישראל ב-1948. עם שתי ילדות קטנות — האחות שלי הילה ולוסי. להילה קראו הלנה, אבל היא החליטה לשנות את שמה. את מכירה את האחות שלי? הן בכלל לא דומות לי. הן בהירות. גם אחי שלום בלונדי. יש לי ארבע אחיות. מתוכן רק אחת דומה לי.

הוריי התגררו בשכונה של בתים ער-ביים וטושים. זו היתה שכונה מאוד רב-גונית. הגיעו אליה עולים מכל הארצות. אני זוכרת שהיתה אווירה נהדרת של

מסבי זה חלק מאני. אפילו חלילה לא אחיך עם אולסי, אחיך לשרת את האינטרסים של מסבי

קיבוץ גלויות. כתוצאה מכך אבא שלי, שהוא בעל מרפדיה למכוניות, שולט ה' יום בשמונה שפות על בוריי. אולי את מצפה שאני אספר לך סיפורים על יל- דות עשוקה של ילדה מרוקאית בשכונת עוני ברמלה, אבל אני מצטערת — הי' תה לי ילדות נהדרת.

מה היה שם מישפחתך ב- מרוקו?
בן-עמי. מעולם לא עיברתנו את השם. זהו שמנו המקורי. קוראים לי תמי בן- עמי. שמעת על בית-הספר התיכון רמלה לוד?

לוד כנא רמלה?
בדיוק. את בית-הספר הזה סיימתי בגיל 17. כי קפצתי כיתה בבית-ספר יסודי, ועד הגיוס לצבא עבדתי כמורה מחליפה בבית-ספר יסודי. נורא אהבתי את ה' עבודה. חלמתי להיות מורה. לא העליתי בדעתי שאהיה דוגמנית. בצבא שירתתי בשלישות הראשית ברמת-גן, ויצא לי לישון כל לילה בבית.

מתי התחלת להיות מודעת לזה שאת יפה?
אני לא מודעת לזה שאני יפה. אם את לא מודעת לכך שאת יפה? איך זה שהשתתפת בתחרות-יופי כמו תחרות מלכת-המים? מכיוון שלחצו עלי. כשהייתי בצבא ע' שייתי קורס דוגמנות אצל לאה פלטשר. אז כן היית מודעת לכך שאת יפה. דוגמנית בדרך-כלל צריכה להיות יפה.

לא, בכלל לא. הקורס הזה הוגדר כ' קורס לגימוסים והליכות. ולא יודעת, בא לי לעשות אותו. אולי בגלל שכבר אז נמשכתי אל אורחות העולם הגדול. לאה פלטשר מהתחלה רצתה שאני אהיה דוגמנית בגוטקס. לאה פלטשר שלחה אותי. מצאתי חן בעיניהם והם שכרו אותי לתקופה של חודשיים. כדי לשמש דוגמנית-בית. אחר-כך זה התגלגל כך. שנושאתי שם תקופה יותר ארוכה. אני בגוטקס מהתחלה. אני מרגישה שגוטקס זה הבית שלי. שם צמחתי! שם התפתחתי כדוגמנית.

מהי עבודתה של דוגמנית-בית?
דוגמנית-בית היא בובה מהלכת. ב' דרך-כלל מעצבים בגד על בובה ודוגמנית-בית צריכה שיהיו לה נתונים כמו של הבובה. בגוטקס יש מעצבים רבים. הם מודדים עליך את הבגד. את משמשת להם מודל חי.

זה נשמע כמו עבודה קשה ולא זוהרת. לעמוד כל היום על הרגליים כשמעצבים למיניהם מודדים עליך דגמים?
כל עבודה שמפרנסת ממנה היא ק' שה. אני בטוחה שלבובה הרבה יותר קל מאשר לדוגמנית-הבית. את עומדת שמונה שעות על הרגליים, וזה בהחלט קשה.

האם דוגמנית-בית צריכה לעזור גם בניירות ובמישור?
אני לא הייתי צריכה. אבל אני לא אהבת להתבטל. כשהיה לי זמן פנוי, עזרתי לתפור כפתורים. אף אחד לא

תמי בן-עמי עם אולסי פרי. "הוא הבן אדם הכי נהדר שאני מכירה"

אותה באותה תקופה. השנים עשו לה דברים טובים. הוסיפו לה אולי כמה חילוכות העולם הגדול. במלון "הילטון" היא מתנהגת כאילו נולדה שם. כשהיא עוטה על גופה החשוב מעיל מינק, היא מרגישה בבית.

תמי בן-עמי, שנולדה בשכונת-עולים ברמלה, כבשה את תל-אביב. אילו רק רצתה, כך מספרים לי, היתה כובשת גם ערים אחרות. אך היא מעדיפה להי' שאר פה. "בתוך עמי אני יושבת", היא אומרת ומתכוונת לכך.

נודדת במרוקו?
א. נולדתי ברמלה. ב' בפברואר 55.

ביקש ממני. התחברתי עם הפועלים ב' מתפרה והיה נורא כיף. בתקופה מסור' ימית. כשהיה לחץ על הייצור, עזרתי לארוץ את הבגדים. אני זוכרת שמההת' חלה. איך שהתחלתי לעבוד, התייחסו אלי כאל חופעה. שמעו עלי והתחילו להציע לי עבודות כדוגמנית-מסלול. בדרך-כלל לקחתי את העבודות אחרי שעות העבודה בגוטקס.

מי לחץ עליך לזכות בתחרות מלכת-המים?

לא כל-כך רציתי להשתתף בתחרות. אני מודה שהיתה לי דיעה קדומה. ר' חשבתי שרק סוג מסויים של בחורות הולכות לתחרויות-יופי. שולה תבור, ש' אירגנה את התחרות מטעם העולם הזה, ולא פלטשר לחצו עלי. נמאס לי להגיד לתן לא. אז גזרתי את השערות הארור' כות שלי לאורך של מילימטר. אמרתי לעצמי שכעת הן יירדו ממני. ואז הן באמת באו לראות אותי, ושולה נכנסה להיסטריה. ואמרה: איך אנחנו יכולות שתהיה לנו מלכת-מים עם שיער קצר! אמרתי לה: אז תעזבי אותי! אבל היא התעקשה. היא מהתחלה הימרה עלי. ואז החלו התחרויות בכל רחבי הארץ. ואני עדיין לא השתתפתי בתחרות. השנה היתה 1974. שנה אחרי מלחמת יום-הכי-פורים — אפילו פחות משנה. ואז הגעתי לתחרות האחרונה, שהתקיימה בברית ג'ית ויצאתי משם מלכה.

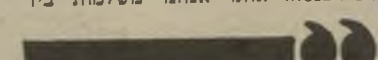
האם התואר השפיע על מה-ך הקאריירה שלך?
אני לא מאמינה שתארי יופי יכולים לקדם אותך. אני התחלתי לשחות במים עוד לפני שהייתי מלכת-המים.

את יכולה לשים את האצבע ודהגיד: כנקודה זו או אחרת הפכתי לדוגמנית-צמרת?
לא. התהליך הזה לקח כמה שנים. לא גילו אותי בן לילה. עבדתי קשה מאוד כדי להגיע ללן שהגעתי. קשה מאוד.

כמה שעות בשבוע את ער ברת?
אין לי שעות קבועות. אני יכולה לא לעבוד ימים שלמים, ופתאום לעבוד עש' רים ושתיים שעות רצוף ביממה.

לפי מה נקבע שכרך כדוגמנית?
לפי איך שאני מחליטה וקובעת. התה-ליך הוא כזה שפונים אלי בקשר לעבודה, אני שואלת מה בדיוק אני צריכה לעשות, ואם זה מסלול או צילומים — ולפי זה אני קובעת את המחיר.

יש תעריף קבוע לדוגמניות?
השטח הזה פרוץ. אין לנו איגוד ר' אנחנו לא כפופות לשום דבר חוץ מאשר למס'הכנסה. אותו אנחנו משלמות ביר'

אם היו אומרים לי לפני שהכרתי את אולסי שאתאחב בכועי, לא הייתי גבינה אין זה יכול לקרות לי

שר. אין הגנה מיקצועית. כל אחת היא אדון לעצמה.

לפי מה, אם כך, נקבעים תעריפי השכר של הדוגמניות?
לפי שום דבר. איך את קובעת את שכרך?
אם מדובר בצילומים. אני מביאה ב' חשבון כמה תועלת יביאו הצילומים שלי ליצור. אם מדובר בקטלוג שעושה שרות נהדר ליצור, ואני מככבת בו, אני יור' דעת כי הפירסום של הקטלוג רחב ואז אני מעריכה את זה בכסף. כי הרי אני לא מחכה לתמלוגים או למחמאות. ה' קטלוג הזה מגלגל בשלב מאוחר הרבה כסף. וזה מצדיק את זה שאני אדרוש תמורת שרותי הרבה כסף. ואני מודה — אני מרוויחה הרבה מאוד כסף. יח' ס'ית למשכורות הממוצעות בשוק.

כמה כסף?
מס'הכנסה יודע כמה כסף. אין לי ספק שמס'הכנסה

יודע, אך לצורך ההבהרה אולי את מוכנה לנקוב בסכומים?
תראי. בדרך-כלל מי שיועד כמה אני מרוויחה מרוויח מזה בעצמו. כלומר, ר' אההחשבון שלי יודע כמה אני מרוויח' קה. פקיד השומה יודע כמה אני מרוויחה. אם גם את תדעי כמה אני מרוויחה תצ' טרני לקחת אחוזים מהרווחים שלי, כי אני לא מגלה סתם כך כמה אני מרוויח' חה. ואני חלילה לא רוצה שיאשימו אר' תך בלקיחת שוחד.

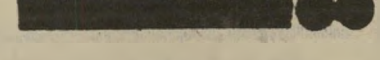
את בררנית בבחירת העכבר רות שך?

אני בררנית בדרך-כלל כשמדובר ב' צילומים. אני לא קשורה לשום פירמה, למרות שמדביקים אותי לגוטקס, כי אני עושה להם את כל העבודות. כשאני עור' שה לגוטקס קטלוג, אני יודעת שאני עושה עבודה מכובדת שתתפרסם בכל רחבי העולם. דרך גוטקס הגעתי בתי הכולבו בעולם. דרך גוטקס הגעתי למיטב ירחוני-האופנה בעולם. רק בגליון האחרון של ווג התפרסמו חמישה צילור' מים שלי, ולכן אני מעדיפה לא להצטלם בביגדיים של יצרנים מתחרים לגוטקס.

מדוע, כי זה כאילו שאת יר' רדת ברמה?

כאילו. ואם יבוא יצרן של ביגדי ים ויפתה אותך בכסף רב?

זה קרה. חברה מתחרה לגוטקס הצ'י-

דוגמניות צריכות להודות לי כי משום שאני לא לוקחת הרבה עבודות הן עובדות יחור

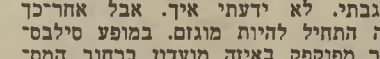
עה לי אותו כסף שאני מקבלת מגוטקס ולא התפתיתי. ואם היו מציעים לך יותר?
יכולתי לבקש יותר. היו נותנים. אבל ברור לי שאני לא עושה את זה.

בזמנו נתת את שמך לחברת תמרוקים שאינה נמנית עם ה' לנה הזאומית דווקא.

את יודעת שהחתימה שהופיעה מתחת לתמונה שלי לא היתה שלי בכלל! חבר אחד שלי אמר שזו חתימה של גבר. הייתי בחו"ל והתמונה התפרסמה. אז הם המציאו 'חתימה.

וכא איכפת לך לעזור למכור מוצר שאינו יוקרתי דווקא?

מה זה לא מוצר יוקרתי? טוב, אז בעצם העובדה שמכרתי אותו בשמי הפכ' תי אותו ליוקרתי.

דא מרגיז אותך כאשר משי' תמשים בשמך לשוא?
בודאי שזה מרגיז אותי. וזה קורה כל הזמן. כשזה קרה בפעם הראשונה לא הגבתי. לא ידעתי איך. אבל אחר-כך זה התחיל להיות מוגזם. במופע סילבס' טר מפוקפק באיזה מועדון ברחוב המס' גר פירסמו שאני מופיעה. והגדירו כל דוגמנית שהופיעה ככיוול איתי בהגדרות גסות: את פינצ'י מור הגדירו "הרגלים של המדינה". דוגמניות אחרות הגדירו כ"העכו של המדינה". "השדיים של ה' מדינה" — דברים איומים. בכלל לא פנו אלי ולא ידעתי על תאריך כזה של עבודה.

מה עשית?
לא עשיתי שום דבר. לא רציתי להגיב. אני גם לא יודעת איך להגיב. יכול לה' יות שבגלל שאני במעמד של דוגמנית בזכות עצמה, בחורה עובדת המנהלת לעצמה את הכל, מנצלים את זה. אין לי עוררדין שיגן עלי. אין לי סוכנות שתילחם בשבילי את המילחמה.

היית רוצה שתהיה לך סוכ' נות שתייצג אותך?
לא. אני לא צריכה את זה.

לא היית רוצה שמשהו אחר ירדוף אחר הצ'קים ויסר לך את לוח'העבודה?
את צודקת. זה כיף שמישהו אחר עושה את העבודה השחורה. אבל אז הייתי צ' ריכה לשלם עוד מס'הכנסה. ותאמיני לי